

„Hálót kaptam, nem halat.”

Beszélgetés Kósa Jánossal

Egy gyermekzsvajtól hangos erdei tisztásra érkezünk Orbán Szilárd közösségi koordinátor munkatársammal. Kósa Jánossal van találkozóm, aki másfél évig a Kulturális Közfoglalkoztatási Program keretében közösségi munkásként dolgozott, segítve a Zebegényi Német Nemzetiségi Önkormányzat munkáját. János ma vállalkozó, de éppen egy gyermektábor önkéntes szervezőjeként a záróeseményre készül.

Dénes-Varga Zsuzsa: *Úgy látom, nem szakadtál el a közösségi tevékenységektől, János. Szerves*

része maradt ez a mindennapjaidnak?

Kósa János: A közösséggel való együttgondolkodás, a közösségért való cselekvés része a családom életének. Nem feltétlenül önzetlen cselekedetként, hanem a közösségért való tevékenykedés örömeért. Mivel mi is sokat kapunk a közösségtől, így sokat is adunk, e kettő együtt jár.

Nagyon hálás vagyok, hogy Zebegénybe, a Dunakanyarnak egyik – szerintem a legszebb – településére hozott a sors. Hálás vagyok, hogy itt élhetek, mert itt tényleg egy olyan közösségre találtam, akikkel otthon érezhetjük magunkat.

D.-V. Zs.: *Ha jól tudom, nincs tíz éve, hogy itt éltek. Hogyan alakult ki ez a közösségi kötődés?*

K. J.: Lépésről lépésre sikerült beilleszkednünk. Mi nagyon nyitottak vagyunk az emberi kapcsolatokra, és a helyiek is szívesen fogadták a közeledésünket. Első lépésként mindenkinek köszöntünk. Majd lehetőséget, később meghívást kaptunk egy-egy közösségi eseményre, helyi akcióra.

A falutakarításokat különösen szerettem. Úgy vélem, munka közben lehet a legjobban megismerni az embert, a közös munka tehát

egymás megismeréséhez vezet. Az egyéni kapcsolatok által kerültem aztán kapcsolatba a település intézményeivel, az önkormányzattal, az iskolával, óvodával, ahová a gyermekeim járnak.

D.-V. Zs.: *Hogyan lettél a Kulturális Közfoglalkoztatási Program résztvevője?*

K. J.: A cég, amelynek romániai külképviseletét láttam el, a gazdasági válságot követően olyan helyzetbe került, hogy váltanom kellett. Az életem egy olyan szakaszához érkezett, amikor az addig felhalmozott tartalékok esélyt adtak az új lélegzétvételre, egyéb lehetőségek keresésére. Ekkor regisztráltattam magam álláskeresőként.

sen szoros együttműködésben voltunk a falu más szervezeteivel, az ott tevékenykedő közösségi munkásokkal is, hiszen mindannyian egy célért, Zebegényért dolgoztunk. És dolgozunk ma is, hiszen a kapcsolat megmaradt: annak ellenére, hogy a foglalkoztatotti viszony megszűnt, továbbra is részt veszek a programjaikon, amikor tehetem, elég nagy intenzitással segítem a szervezet működését.

D.-V. Zs.: Találkoztál új kihívásokkal ebben a foglalkoztatási formában és az új munkaterületen?

K. J.: Sosem éltem meg szégyenként a közfoglalkoztatotti létet. Hívó emberként hiszek abban, hogy a Jóistennek szándéka van azokkal a lehetőségekkel, amiket felkíván, ezért azzal élnem kell. Nem feltétlenül kell egyből megértenem, hogy miért, de bízom abban, hogy azok jó dolgok.

Tudtam, hogy ez egy átmeneti időszak, egyfajta tanulási folyamat. Lehetőség és segítség, ahol hálót kaptam, nem halat.

D.-V. Zs.: És sikeresnek ítéled a „halászatod”?

A Nemzeti Művelődési Intézet által koordinált Kulturális Közfoglalkoztatási Programról Hutter Jánosné polgármester asszonytól értesültem, aki a Német Nemzetiségi Önkormányzat munkájának segítésére hívott meg.

D.-V. Zs.: Milyen feladataid voltak a mindennapokban?

K. J.: A Faludi Károly elnökségével működő nemzetiségi önkormányzat célja a még meglévő sváb hagyományok ápolása, a már feledésbe merültek felkutatása, és természetesen a német nyelv élővé tétele, annak minél szélesebb körben való elterjesztése. A nemzetiségi önkormányzat, együttműködésben a települési önkormányzattal és intézményeivel, több hagyományteremtő szándékkal életre hívott közösségi programot is szervezett. Jó volt részesévé válni a helyi hagyományokat felelevenítő eseményeknek. Számos program valósult meg ottlétem időszakában. Régebbi programok folytatódtak, tökéletesedtek, új programok születtek. Néhány közülük ma már országszerte ismert nagyszabású rendezvény. A Gőzgombóc Fesztivált nyolcadik

éve, a Káposztafesztivált negyedik éve rendezzük immár meg. De a kisebb és meghittebb események is valódi közösségi élménnyé váltak, mint például a farsangolások, vagy az adventi események.

Az akkor viszonylag fiatalnak számító szervezet kialakításában, a mindennapi munkájában segédkeztem elsősorban, de természet-

K.J.: Igen, egyértelműen. Jobban megismertem a lakhelyemül választott települést. Új emberekkel találkoztam, új szervezetekkel kerültem kapcsolatba. Még inkább erősödött az otthonérzetem Zebegegyben.

A megerősödött kapcsolataink bizonyítéka például, hogy néhány baráti családdal összefogva egy szociális szövetkezet alapításán dolgozunk, most éppen a települési önkormányzattal való tárgyalásra készülünk. A Kulturális Közfoglalkoztatási Program során találkoztam e speciális vállalkozási forma adta lehetőségével, amelyben a közösség létrehozza a saját vállalkozását, és közösen működteti azt egy sajátos közösségi haszonszerzés érdekében. Mindez a gondolkodás megerősíti hitemet az együttműködés, a hálózatban történő szerveződés erejében.

D.-V. Zs.: Néhány hónapja saját vállalkozást indítottál. Hogy jutottál erre a döntésre?

K. J.: A közfoglalkoztatási programban töltött időszakot nagyon élveztem, szerettem azt a munkát, amit ott végeztem, de mindvégig

tudtam, hogy ez csak egy ideiglenes állapot az életemben. Ezeket a hónapokat arra használtam, hogy folyamatosan tanuljak és keressem a lehetőségeimet, feltérképezzem önmagam. Állandó volt a kérdés önmagamnak: milyen erősségekkel rendelkezem, mivel tudnék kimagaslani a versenytársaim közül a munkaerőpiacon?

Bukarestben születtem és ott éltem harminc évig. Tudtam, hogy amiben én más lehetek, az a román nyelv és a román attitűd, a romániai gazdasági és emberi viszonyok is-

merete. Ez olyan kompetencia, ami nem általános. Arra jutottam, hogy e tudással élni kell és élni lehet akkor, amikor az internet világa lehetővé teszi, hogy pillanatok alatt eljuthassunk egyik országból a másikba. Olyan magyar partnereket, kereskedőcégeket kerestem, akik szeretnének nyitni Románia felé. Így jutottam el a saját vállalkozás nyitására.

Örvendek annak, hogy megéltém mindezt, a program lehetőséget adott, hogy ezekben a gondolatokban meg tudjak erősödni.

KÓSA JÁNOS vállalkozó. Közgazdász diplomáját a bukaresti Gheorghe Cristea Egyetemen szerezte 1996-ban. Három gyermek édesapja. A Kulturális Közfoglalkoztatási Program keretében 2015 októberétől 2017 februárjáig közösségi munkásként segítette a Zebegegyi Német Nemzetiségi Önkormányzat munkáját. Jelenleg sikeres egyéni vállalkozó.

DÉNES-VARGA ZSUZSA közművelődési szakember. Diplomáját a Nyugat-Magyarországi Egyetem – Berzsenyi Dániel Főiskola művelődésszervező szakán szerezte. Közel húsz éve a közművelődés területén dolgozik, 2000-tól a Pest megyei közművelődési feladatellátásban. Jelenleg az NMI Művelődési Intézet Nonprofit Közhasznú Kft. Pest Megyei Irodájának módszertani referense.